امتیاز

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور
صاحب امتیاز و مدیرمسوول:
غلامحسین شعبانی
نشانی: میدان انقلاب - خیابان جمالزاده‌شمالی
پلاک ۲۶۰ واحد ۵

پست الکترونیکی:
info@emtiazdaily.ir
تلفن: ۶۶۵۹۶۸۰۹
آگهی دولتی: ۶۶۵۶۷۷۶۴ - آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لیتوگرافی و چاپ: ریحان

دوشنبه ۲ تیر ۱۳۹۹
۳۰ شوال ۱۴۴۱ ● ۲۲ ژوئن ۲۰۲۰
شماره ۲۹۸۶ ● ۸ صفحه

متن میثاق‌نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

WWW.EMTIAZDAILY.IR

عباس آقا آکتور سینما، چگونه عاشق کیارستمی شویم؟

عباس آقا آکتور سینما، زاده‌ی یک تیر و درگذشته‌ی همین تیرِ بدشگون، زود رفت و داغش تازه مانده، در این مطلب برخی آثار مهم او را بررسی کرده‌ایم، راهنمایی برای عاشق سینمای او شدن.

کیارستمی سبک منحصر به فردی در فیلم‌سازی داشت و در سی سال گذشته سبک او الهام بخش بسیاری از فیلم‌سازان در سراسر جهان بوده است. به بهانه‌ی زادروزش در این لیست ده فیلم مهم و برتر او را که باید دیده شوند را معرفی کرده‌ایم.

مسافر

عنوان اصلی: The Traveler

محصول: ۱۳۵۳

فیلم دربارهٔ نوجوانی ملایری (با بازی حسن دارابی) است که تصمیم دارد به تهران رفته و مسابقه فوتبال رادر ورزشگاه تماشا کند؛ برای عملی کردن تصمیم‌اش به سی تومان پول احتیاج دارد و برای تأمین آن پول خرجی مادرش را می‌دزدد، بچه‌های خردسال دبستانی را فریب می‌دهد و ...

بهترین صحنه: صحنه‌ای که تماشاگر هرگز آن را فراموش نخواهد کرد صحنه‌ای که قاسم همکلاسی‌های خود را فریب می‌دهد.

گزارش

عنوان اصلی: The Report

محصول: ۱۳۵۶

محمد فیروزکوهی، ممیز مالیاتی وزارت دارایی در اداره متهم به گرفتن رشوه می‌شود. رئیس اداره حکم تعلیق او را صادر می‌کند. محمد در خانه نیز با صاحب‌خانه و همسرش اعظم درگیری و مشکل دارد. محمد پس از یک دعوای خانوادگی همسرش را ...

بهترین صحنه: صحنه‌ای که مرد به ساندویچ فروشی می‌رود در حالی که منتظر ساندویچ اش است، به حرف‌های مردم در مورد مسائل مهم، فلسفی گوش می‌دهد.

زندگی و دیگر هیچ

عنوان اصلی: Life, and Nothing More

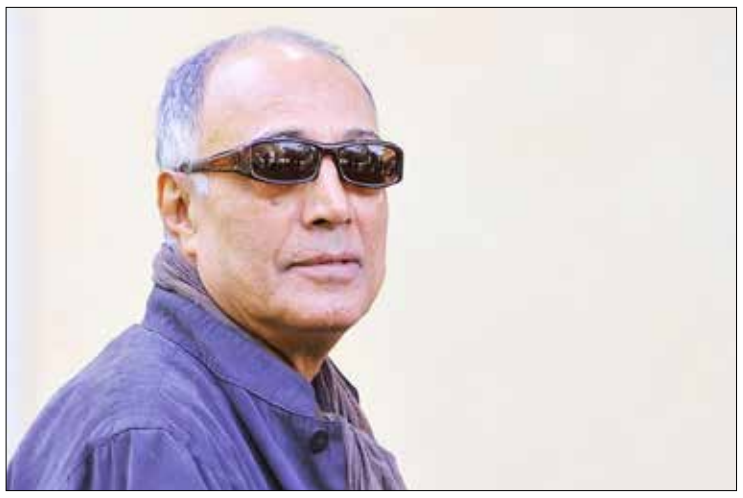

محصول: ۱۳۷۰

این فیلم به نوعی پاره دوم از سه‌گانه زلزله کیارستمی است، دو فیلم دیگر خانه دوست کجاست؟ و زیر درختان زیتون هستند. سه روز پس از زلزله خرداد ۱۳۶۹ در استان گیلان، پدر و پسری از تهران به منطقه زلزله زده و به جستجوی بابک و احمد احمدپور بازیگران فیلم خانه دوست کجاست؟ می‌روند. به دلیل ...

خانه دوست کجاست؟

عنوان اصلی: Where Is the Friend's Home

محصول: ۱۳۶۵

دانش آموزی که معمولاً مشق شب خود را روی ورق پاره می‌نویسد توسط معلم تهدید به اخراج از کلاس می‌شود. پس از تعطیلی کلاس. شاگرد دیگری که در روستای مجاور ساکن است، متوجه می‌شود دفتر مشق هم‌کلاسی خود را اشتباهی همراه آورده است. او برای جلوگیری از تنبیه ...

بهترین صحنه: لحظه نوشتن مشق دوستش است و لحظه‌ای که معلوم می‌شود او مشق را نوشته است.

کلوزآپ، نمای نزدیک

عنوان اصلی: Close-Up

محصول: ۱۳۶۸

حسین سبزیان به دلیل شباهتش به محسن مخملباف خود را به خانواده آهنخواه به‌عنوان مخملباف معرفی می‌کند و به بهانه ساختن فیلم به خانه آن‌ها راه می‌یابد. آن‌ها گاهی صحنه‌های فیلم را که باید ساخته شود تمرین هم می‌کنند. پدر خانواده که به سبزیان مشکوک است...

بهترین صحنه: زمانی است که دو کاراکتر اصلی فیلم با موتور از خیابان عبور می‌کنند.

زیر درختان زیتون

عنوان اصلی: Through the Olive Tree

محصول: ۱۳۷۳

در روستایِ کوکر، حسین به خواستگاریِ دختری به‌نام طاهره می‌رود، ولی، چون خانه ندارد به او پاسخِ منفی می‌دهند. همان شب زلزله تمامِ مردمِ روستا را بی‌خانمان می‌کند. حسین درِ بی‌خانمانی خود را با همه یکسان می‌بیند و خوشحال هم هست. هفت روز می‌گذرد...

باد ما را خواهد برد

عنوان اصلی: The Wind Will Carry Us

محصول: ۱۳۷۸

بهزاد، کیوان، علی و جهان که اعضای یک گروه فیلمسازی هستند برای ساخت فیلمی با موضوع مراسم سوگواری محلی از تهران به روستاهای کردنشین سیاه‌دره و شاهپورآباد در بخش دینور، دهستان حر در کرمانشاه می‌روند و در انتظار مرگ پیرزنی در حال احتضار می‌مانند و...

طعم گیلاس

عنوان اصلی: Taste of Cherry

محصول: ۱۳۷۶

آقای بدیعی (با بازی همایون ارشادی) مردی میانسال، قصد خودکشی دارد و قبرش را در کنار درختی کنده است. او می‌خواهد قرص‌های خوابش را یک جا بخورد و شب در این قبر بخوابد. بدیعی دنبال کسی است که پس از مرگش، صبح فردا روی جسد او خاک بریزد و...

ده

عنوان اصلی: Ten

محصول: ۱۳۸۱

در فیلم ده یک زن درون خودرویی نشسته‌است و در ده سکانس با پنج شخص گفتگوهایی انجام می‌دهد و نمایی از زندگی زن امروزی در ایران را نشان می‌دهد. در این فیلم شخصیت اصلی داستان با پسرش، خواهرش، یک عروس آینده، یک روسپی و زنی که به دنبال خواندن نماز است گفتگو می‌کند.

کپی برابر اصل

عنوان اصلی: Certified Copy

محصول: ۱۳۸۹

زنی که عاشق آثار هنری و عتیقه فروش است (و اسمش را تا آخر فیلم نمی‌دانیم) نیز در سخنرانی جیمز میلر حضور دارد و حتی بعد از ورود او به سالن، از او می‌خواهد کتابش را برایش امضا کند، اما به خاطر نق زدن‌های پسر کوچکش مجبور می‌شود سالن سخنرانی را ترک کند. او تلفن و آدرسش را برای جیمز می‌گذارد و...

ده فیلم لعنتی غم انگیز که از دیدن آنها لذت می بریم

سمیه طراوتی

گر چه بعضی از فیلم ها، ما را به شدت تحت تاثیر قرار می دهند و ملودرام های غم انگیزی در ژانرهای مختلف هستند که از دیدنشان شاد نمی شویم، اما به اندازه ای خوب هستند که لذت تماشای یک فیلم برترا به ما بدهند ودر ذهنمان باقی بمانند .

در ادامه ده فیلم از این نوع را با هم مرور می کنیم:

Titanic

فیلم جیمز کامرون در سال ۱۹۹۷ پرهزینه بود که تکنیک ش مخاطبان را شگفت زده کرد. اما چیزی که تایتانیک را در ذهن مخاطبان ماندگار کرد،پایان غم انگیز و دراماتیک آن بود.

جایی که سرنوشت، حادثه و عشق در هم می آمیزند.

«رز» دختری است از طبقه ی متمول که به اجبار مادرش با مردی که دوست ندارد نامزد کرده است.وقتی در کشتی تصمیم به خودکشی می گیرد با جک روبرو می شود. پسری فقیر که بلیط کشتی را هم جایزه برده. آشنایی آنها به عشقی عمیق منجر می شود.عشقی که مورد تایید اطرافیان «رز» نیست و ....

تایتانیک در همان سال،به جز بازیگری بقیه ی جوایز اسکار را درو کرد.

Manchester by the sea

منچستر کنار دریا به کارگردانی کنت لونرگان، در سال ۲۰۱۶ عرضه شد و یکی از بخت های اصلی اسکار همان سال بود. این فیلم جایزه بهترین بازیگر نقش اول مرد را برای کیسی افلک به ارمغان آورد.

«لی» که سه فرزندش را در آتش سوزی از دست داده و همسرش رهایش کرده، سعی میکند در آینده ی تنها برادرزاده اش نقشی ایفا کند.

در فیلم فضای سردی میان شخصیت ها حاکم است و لونرگان با نمایش لوکیشن های برفی و یخ زده بر این سردی تاکید میکند. اما کم کم روابط بهتر می شود و به ناگاه ما اشک های لی و همسر سابقش را می بینیم که به غم های عمیق شخصیتها آگاه می شویم. غمی که ما را نیز در خود غرق می کند.

Hachi

قصه ی فیلم از زندگی واقعی سگی در ژاپن به نام هاچیکو برداشته شده است. پرفسور ویلسون به صورت اتفاقی هاچی کوچک را در خیابان پیدا می کند و او را به خانه ی خود می برد.

رابطه ی این سگ با پروفسور حتی بعد از مرگ او درام جذابی را به وجود آورده است که مخاطب را با آن همراه می کند.

این فیلم به کارگردانی لاسه هالستروم در سال ۲۰۰۹ ساخته شد و خاطره ی این سگ را که در ژاپن اسطوره ی وفاداری شناخته می شود، زنده کرد.

Eternal sunshine of the spotless mind

«درخشش ابدی یک ذهن پاک» در ژانر رمانتیک علمی_ تخیلی در سال ۲۰۰۴ به کارگردانی میشل گوندری ساخته شد. این فیلم ایده و فیلمنامه ای بسیار عالی دارد که مطمئنا فراموش کردنش برای هر مخاطبی سخت خواهد بود.

کلمنتاین و جول بعد از یک رابطه ی عاشقانه ی متفاوت و دلچسب که در آخر به جدایی می انجامد،تصمیم می گیرند خاطرات بد رابطه شان را با روشی نوین پاک کنند.اما پیوند عاشقانه ی بین آنها به این راحتی از بین نخواهد رفت.

فیلم از سوی مردم و منتقدان مورد استقبال قرار گرفت و جوایز بسیاری کسب کرد.

The green mile

مطمئنا غم انگیزترین اعدام تاریخ سینما، اعدام «جان کافی» است. اعدام مردی بزرگ و عجیب و البته به شدت دوست داشتنی.

جان کافی مردی با ویژگی های عجیب است که به اشتباه به تجاوز و قتل دو دختر بچه متهم شده است و اتفاقات عجیبی در زندان برای او می افتد.

مسیر سبز در اسکار ۲۰۰۰ با وجود چهار نامزدی، هیچ جایزه ای به دست نیاورد، اما مطمئنا از به یاد ماندنی ترین فیلمهای تاریخ سینما است.

Beautiful boy

داستان به دام افتادن انسان ها به اعتیاد سوژه ی فیلم های بسیاری بوده است. مواجهه ی پدر با اعتیاد فرزندش و تلاش او برای نجات پسر جوانش دستمایه ی این فیلم غمگین است. پسر مرحله به مرحله چاهی که در آن افتاده را عمیق تر می کند و پدر در ناامیدی بیشتری غرق می شود.

فیلم در سال ۲۰۱۸ به کارگردانی فیلیکس ون گرینینگن ساخته شد و بازی تیموتی شالامی و استیو کارل در آن مورد تحسین واقع شد.

Interstellar

در این فیلم کریستوفر نولان به سراغ ساختن اثری علمی تخیلی رفته بود.اما نولان همیشه ژانرها را ارتقا می دهد و بین علم و تخیل، درامی عمیق ایجاد می کند. جایی که باید به نابودی، پایان دنیا،فراق و تغییر جایگاه پدر و دخترها بیاندیشیم.

داستان فیلم از این قرار است که زمین دیگر پاسخگوی نیازهای انسان ها نیست و خاک بر اثر فرسایش، دیگر محصولات زیادی به بار نمی دهد. یک شرکت فضایی محققان خود را برای پیدا کردن سیاره ی جدیدی برای زندگی می فرستد اما پیدا کردن جایی برای بقای نسل انسان کار آسانی نیست.

البته نولان در جوایز خیلی خوش شانس نیست. اما مطمئنا میان ستاره ای فیلمی نیست که بینندگانش آن را فراموش کنند.

Braveheart

فیلم هایی که درباره ی وطن ساخته می شود همیشه شور و اشتیاق وطن پرستی را در دل مخاطب زنده می کند.

مردی به نام ویلیام والاس که نامزدش توسط انگلیسی ها کشته شده است،برای پس گرفتن استقلال اسکاتلند مردم خود را علیه پادشاه انگلستان می شوراند.

فیلم با کارگردانی و بازیگری مل گیبسون در سال ۱۹۹۵ ساخته شد و جوایز بسیاری را به خود اختصاص داد. صحنه های جنگی فیلم که در آن از جلوه های ویژه ی کمی استفاده شده است باعث جذابیت بیشتر فیلم است. اما درام بودن ماجرا جایی است که قهرمان بزرگ ما شکست می خورد تا بدانیم، قهرمان ها همیشه زنده نمی مانند.

Magnolia

سومین اثر پل توماس اندرسون مگنولیا درامی که در سال ۱۹۹۹ ساخته شد. فیلمی پر بازیگر که می خواهد از ارتباط اتفاق ها برای ما بگوید.

این فیلم داستان آدم های مختلف است که در یک نقطه به اشتراک می رسند. آدمهایی که شاید مشهور یا محبوب یا باهوش و قدرتمند هستند، اما در پشت ظاهرهای خوب، دردهایی عمیق دارند. دردهایی که با کارگردانی خوب اندرسون نمایش داده می شوند و با موسیقی متن احساس مخاطب را بر می انگیزند.

این فیلم توانست خرس طلایی ۲۰۰۰ را مال خود کند.

Call me by your name

«مرا با نام خودت صدا بزن» فیلمی است به کارگردانی لوکا گوادانینو که مضمون عشق ممنوعه دارد.اما ویژگی مهم فیلم این نیست.شخصیت های فیلم آنقدر عمیق پرداخت شده و میزانسن ها کم نظیر چیده شده که مخاطب در کرختی و غم فیلم غرق شود و در درام قصه گیر بیفتد.

پدر «الیو» که استاد باستان شناسی است، هرسال تابستان دانشجویی را برای مدت کوتاهی به شاگردی می پذیرد. وقتی «الیور» به خانه ی آنها می آید، شخصیت کاملا متضاد او توجه الیو را برمی انگیزد و رابطه ای شکل می گیرد که برای هر دوی آنها جذاب و در عین حال گیج کننده است.

بازی تیموتی شالامی در این فیلم باعث تحسین همگان شد. غم غیرقابل انکاری که در سرتاسر فیلم و به خصوص در سکانس پایانی جریان دارد، تاثیرگذاری آن را چند برابر کرده است.

«سلامت جامعه» خط قرمز فعالیت مراکز هنری؛ ارشاد تابع ستاد کرونا است

دیروز یکشنبه اول تیرماه طبق آخرین تصمیم ستاد ملی مقابله با کرونا، روز پایان تعطیلی ۴ ماهه مراکز فرهنگی و هنری در کشور بود؛ تعطیلاتی که در حوزه هنر سالن‌های تئاتر، کنسرت موسیقی و سینما را در رکود کامل فروبرده بود و حالا بازگشت فعالیت هرکدام به وضعیت عادی و مهم‌تر از آن، ترغیب مخاطبان به حضور در آن‌ها تبدیل به یک چالش جدی شده است.

بازگشایی سینماها بدون راه‌یابی فیلم تازه به چرخه اکران رقم خورده است، بازگشایی سالن‌های تئاتر محدود به چند اجرا شده و بسیاری از مراکز شناخته‌شده برای امروز هیچ نمایشی روی صحنه نخواهند برد، کنسرت‌های موسیقی هم که همچنان در وضعیت تعطیل قرار دارد و هنوز اطلاع‌رسانی درباره هیچ اجرای تازه‌ای صورت نگرفته است. در چنین شرایطی زمزمه اوج‌گیری مجدد موج ابتلاء به ویروس کرونا و طرح برخی هشدارها در زمینه لزوم بازگشت محدودیت‌ها، نگرانی‌ها را دوچندان کرده است. در این شرایط آیا امروز را می‌توان به‌معنای واقعی روز پایان تعطیلی مراکز هنری و بازگشت فعالیت‌ها و رویدادها به روال عادی دانست؟

بازگشایی منوط به حفظ سلامت جامعه

همایون امیرزاده رئیس مرکز روابط عمومی و اطلاع رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی درباره این نگرانی‌ها پیرامون از سرگیری فعالیت‌های فرهنگی و هنری شامل سینما، تئاتر، موسیقی و مراکز مرتبط با این فعالیت‌ها، به خبرنگار مهر گفت: اطلاعیه منتشرشده از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در خصوص بازگشایی مجدد مراکز فرهنگی و هنری بر اساس ابلاغیه ستاد ملی مقابله با کرونا شکل گرفت که در آن اطلاعیه چند پیش شرط وجود داشت مبنی بر اینکه این بازگشایی تا زمانی است که سلامت جامعه به خطر نیفتد.

وی افزود: بر اساس پروتکل‌های ستاد ملی مقابله با کرونا هر وضعیتی که باعث ایجاد شرایط بحرانی شود، بر این ابلاغیه و ابلاغیه‌های دیگر ستاد تأثیر خواهد گذاشت.

رئیس مرکز روابط عمومی و اطلاع رسانی وزارت ارشاد تأکید کرد: تا زمانی که شرایط پایدار و مورد تأیید ستاد ملی مقابله با کرونا باشد و خطری احساس نشود، طبق اطلاعیه منتشرشده قبلی، کلیه مراکز فرهنگی و هنری فعال خواهند بود.

برای تصمیم‌گیری درباره بازگشت محدودیت‌ها ذی‌صلاح نیستیم

امیرزاده در پاسخ به برخی منتقدان بازگشایی مراکز هنری در مقطع کنونی با توجه به موج تازه شیوع ویروس کرونا هم گفت: ما به عنوان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای تصمیم‌گیری درباره از سرگیری محدودیت‌ها مرجع ذی‌صلاحی نیستیم. کمااینکه در حال حاضر رستوران‌ها و فضاهای ورزشی که طبیعتاً پرخطرتر از مراکز فرهنگی و هنری هستند، بر اساس پروتکل‌های ستاد ملی مقابله با کرونا بازگشایی شده‌اند.

وی در عین حال تأکید کرد: ما در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، در زمینه بازگشت محدودیت‌ها و یا ادامه فعالیت‌های فرهنگی و هنری، به طور کامل تابع تصمیم‌گیری‌های ستاد ملی کرونا هستیم.

اخبار

آغاز اجرا قطعی نیست

چالش‌های همسایه‌ها در «حیاط خانه حشمت خانم»

عظیم موسوی نویسنده و کارگردان تئاتر در گفتگو با خبرنگار مهر درباره وضعیت اجرای نمایش «حیاط خانه حشمت خانم» گفت: آذر و دی ۹۸ نمایش «حیاط خانه حشمت خانم» را در تماشاخانه سنگلج روی صحنه داشتم که به دلیل ایام فاطمیه ادامه اجرا به فروردین ۹۹ موکول شد اما متاسفانه با تعطیلی تماشاخانه‌ها به دلیل بحران کرونا اجرای این نمایش نیز منتفی شد.

وی ادامه داد: با از سرگیری اجراهای تئاتری از تیرماه بعد از پیگیری‌ای که از اداره کل هنرهای نمایشی کردم، قرار است زمان اجرای نمایش را به من اطلاع دهند. احتمال دارد این اثر نمایشی بعد از اجرای «کابوس‌های مرد مشکوک» به کارگردانی ملیکا رضی که اجرایش اسفندماه متوقف شد، به صحنه برود.

این پژوهشگر یادآور شد: البته به دلیل بحران کرونا تمرین‌های آماده سازی نمایش متوقف شده است و تا مشخص نشدن زمان دقیق اجرا نمی‌توانم گروه را دور هم جمع کنم. اجرای نمایش هم با توجه به دستورالعمل‌های بهداشتی تغییرات اندکی در میزانسن خواهد داشت و بازیگران مجبور هستند با فاصله بیشتری از هم به ایفای نقش‌هایشان بپردازند.

موسوی در پایان صحبت‌هایش درباره داستان نمایش توضیح داد: داستان نمایش شباهت‌هایی به مجموعه «خانم قمر خانم» دارد و افرادی را به تصویر می‌کشد که هرکدام در یکی از اتاق‌های یک خانه بزرگ که متعلق به حشمت خانم است، منزل دارند و زندگی هرکدام از آن‌ها با چالش‌ها و داستان‌هایی روبروست که همه این مسایل در حیاط خانه روایت می‌شود.

«برلین ۱۰:۱۰» مرداد به صحنه می‌رود

رها حاجی زینل بازیگر و کارگردان سینما و تئاتر نمایش «برلین ۱۰:۱۰» به نویسندگی علی صفری را مرداد امسال در خانه نمایش دا روی صحنه خواهد برد. این اثر نمایشی محصولی از خانه نمایش دا از جمله نخستین آثاری خواهد بود که پس از بازگشایی سالن‌های نمایشی روی صحنه می‌رود.

در خلاصه داستان «برلین ۱۰:۱۰» آمده است: وقتی پشت ویترین ساعت فروشی‌ها می‌ایستیم، همه ساعت‌ها روی ۱۰:۱۱ دقیقه تنظیم شدند، باور بر این است که در این ساعت جنگ جهانی دوم به پایان رسیده، اما چه کسی می دونه که یک دقیقه قبل از پایان جنگ چه اتفاقاتی افتاد؟

حاجی زینل پیش از این آثاری همچون «هجوم»، «آشوبتس زنان»، «مسافران» و «مرگ یزدگرد» را کارگردانی کرده است. وی همچنین در نمایش‌هایی همچون «کرونوس»، «آشوبتس زنان»، «مربع»، «تیراندازی در تئاتر» به ایفای نقش پرداخته است.

سارینا میلانی، فرخ‌مهر کیوانمهر، یاسمن خلیلی، محمد پسندیده، حسن محمدیان، نیما سپهرار و نابت شفائی بازیگرانی هستند که در این نمایش به ایفای نقش خواهند پرداخت.

سایر عوامل نمایش «برلین ۱۰:۱۰» عبارتند از دستیاران کارگردان: حمیدرضا ده حقی، پانیذ شاهمرادی، طراح موسیقی: مهسا جهانی، طراح صحنه: رها حاجی زینل، طراح گرافیک: علیرضا غفوری، طراحی و ساخت تیزر: حنیف پرنده، طراح لباس: یاسمن خلیلی، عکس: رضا جاویدی، مهسا مطیع، منشی صحنه: پریا حسینی، تبلیغات و روابط عمومی: علی صفری.

یک فنجان چای داغ

خداحافظی حسین هاشم پور از هنرآنلاین

حسین هاشم پور که از مهر ۹۲ سردبیر هنرآنلاین بود، از این رسانه خداحافظی کرد.

به گزارش امتیاز؛ حسین هاشم پور گرامی داشت هنر و هنرمند، حمایت رسانه ای از هنرها و هنرمندانی که در دیگر رسانه ها دیده نمی شوند و پرهیز از حاشیه را سه محوری اصلی هنرآنلاین در شش سال و هشت ماه گذشته خواند.

او گفت: با حمایت آقای مهدی افضلی مدیر مسئول محترم و به یاری تحریریه فرهیخته هنرآنلاین، در این سال ها میزبان هنرمندان عزیز متعددی بودیم و به لطف این روند مستمر ، تولید محتوای ارزشمند از هنر معاصر ایران در دسترس است که با گذشت زمان ارزش های آن بیشتر نمایان خواهد شد. به موازات این گنجینه محتوایی، آرشیوی کم نظیر از پرتره دستکم ۱۵۰۰ هنرمند از چهار نسل گردهم آمده است که می تواند زمینه ساز تاسیس بانک عکس هنرمندان معاصر ایران شود که به جهت مشکلات اقتصادی به آینده موکول شد.

هاشم پور افزود:» هنرآنلاین با پررنگ ترین و عریض ترین خطوط قرمز رسانه ای مواجه بود؛ در سه چهار سال اخیر کار به جایی رسید که یادداشت های من، سردبیر هنرآنلاین در هنرآنلاین امکان انتشار نداشت و در شرق، ایسنا و ایران آرت و ... نوشته ام.»

او خاطر نشان کرد با وجود همه تنگناها و مشکلات امیدوارم بعدترها جامعه هنری از کاری که در این مدت انجام دادیم به نیکی یاد کند.

او ضمن قدرشناسی از همه هنرمندان، جامعه هنری، نویسندگان و خبرنگاران هنری سایر رسانه ها که همراهی و همکاری شایسته در این مدت داشتند، و نیز همه آنها که به دوام و مانایی این رسانه عمومی هنر کمک می کنند، بهترین ها را برای هنرآنلاین آرزو کرد.

حسین هاشم پور این روزها مدیریت سایت ایران آرت را به عهده دارد.

استقبال اندک مخاطبان از بازگشایی سینماها

محسن خباز عضو هیأت مدیره سامانه «ایران تیک» به‌عنوان یکی از چهار سامانه رسمی معرفی شده از سوی سازمان سینمایی برای بلیت‌فروشی تحت سامانه جامع «سمفا» در گفتگو با خبرنگار مهر درباره آغاز به کار این سامانه همزمان با نخستین روز فعالیت سالن‌های سینمایی پس از اتمام تعطیلی چهار ماهه گفت: امروز همزمان با بازگشایی سینماها، بلیت فروشی صورت گرفت اما متاسفانه به دلیل انصراف ۲ فیلم «شنای پروانه» ساخته محمد کارت و «خوب، بد، جلف؛ ارتش سری» ساخته پیمان قاسم‌خانی استقبالی که باید انجام می‌شد، نشد. امیدوارم سازمان سینمایی، صاحبان فیلم‌ها و پخش‌کنندگان به اجماعی برای ادامه کار سینماها همراه با شور و نشاط بالاتر برسند. با این وجود به نظرم فرآیند فروش و مناسبات بین سامانه‌های فروش و ارتباطاتشان در روز اول مطلوب بوده است.

خباز بیان کرد: به نظرم همه مجموعه‌ها و سامانه‌های فروش خودشان باید دست به اقدام بزنند، زیرساختی که توسط سازمان سینمایی تحت عنوان سمفا شکل گرفته است کارکرد خودش را دارد. همه فروشنده‌هایی که درباره‌شان در فضای رسمی کشور اطلاع رسانی شده در حال حاضر بارگذاری شده‌اند، عملیات فروش بلیت را انجام می‌دهند بنابراین بقیه کارها به سامانه‌های فروش برمی‌گردد. به اینکه چقدر می‌تواند در بخش تبلیغاتی کار، به فیلم‌ها و دیده شدن بیشتر آن‌ها کمک و بستر مناسب‌تری برای استفاده مخاطب ایجاد کنند.

سمفا از کار بیفتد، بلیت‌فروش متوقف می‌شود

این عضو هیأت مدیره سامانه «ایران‌تیک» درباره شایعه متوقف شدن کار سامانه سمفا اظهار کرد: چنین چیزی اتفاق نیفتاده است، اگر سمفا متوقف شود عملاً بلیت فروشی متوقف می‌شود. سمفا یک ترمینال مرکزی برای داده‌های سینمای ایران در بخش بلیت فروشی است. یعنی همه سینماهای کشور امکانات خودشان را در آن سامانه برای اکران بارگذاری می‌کنند، مشخص می‌شود که سالن‌ها چه کیفیت و چه قیمتی دارند و بعد به سامانه‌های فروش بلیت دسترسی می‌دهند. در نتیجه اگر سمفا از کار بیفتد سامانه‌های فروش بلیت هم نمی‌توانند کار کنند. از زمانی که سمفا شروع به کار کرده است، سامانه‌ها در مدار فروش قرار گرفته‌اند.

وی توضیح داد: به نظر می‌رسد کارکرد سامانه سمفا قدری بد تعریف شده یا اینکه روی تعریف درست آن کار ویژه‌ای انجام نشده است. راه‌اندازی سمفا صرفاً به دلیل شکست انحصار نبوده است ساختار جدید اینترنت در کشور به نسبت ۱۰ سال پیش رشد داشته و حجم فروش آنلاین بلیت‌های سینما نسبت به سال‌های اولیه بالاتر رفته، بنابراین روند صعودی فروش روشن است فارغ از اینکه عبور از انحصار هم نعماتی دارد، به گمانم آن چیزی که در سمفا در درازمدت و کوتاه مدت می‌تواند به کرانه مدیریت مکانیزه سینمای ایران کمک کند اتفاق مبارکی است.

خباز افزود: سمفا نباید یک ترمینال فروش بلیت صرف تلقی شود، چون به این موضوع کمک می‌کند که امکانات اکران به چه صورت بارگذاری شود. ضمن اینکه کار مجموعه‌های سینما، پخش‌کننده‌ها و مخاطبان را فرآوری بهتر می‌کند از این جهت در آینده دیگر نیاز نیست پخش‌کننده‌ها هارد فیلم را به شهرستان‌های مختلف بفرستند، هر کدام از پخش‌کنندگان حجم دیتا دارند که فیلمشان را روی آن بارگذاری می‌کنند و بر اساس ارتباطات اینترنتی که با سینماها برقرار می‌کنند، به سینماها این اجازه را می‌دهند که فیلم‌ها را دانلود و استفاده کنند. این کار در تمام دنیا انجام می‌شود. برای مثال ۵ هزار سینما همزمان یک فیلم را اکران می‌کنند. سمفا باید قدری بیشتر کار کند و در این حیات تازه و چشم اندازی که سازمان سینمایی برایش متصور شده، زیست بیشتری کند، آنگاه بازخوردها گرفته شود. طبیعتاً الان نمی‌شود به صورت مطلق گفت که یک سامانه تمام عیار است اما بر اساس نیازسنجی‌هایی که سازمان سینمایی انجام داده شکل گرفته است پس، بعد از اینکه حرکت کند می‌شود آن را به شکل یک سامانه کمال یافته درآورد. خباز اظهار کرد: اینکه گفته می‌شود، سمفا امکان چینش سانس‌ها را از سینماداران می‌گیرد هم درست نیست، فکر می‌کنم سازمان سینمایی برای این موضوع تدبیر کرده و بخشی از آپشن های این سامانه را فعال نکرده است. همکاران ما در بخش مدیریت سینما در چینش سانس‌ها کار خودشان را بدون مشکل انجام داده‌اند. ضمن اینکه در حال حاضر که دوره اول و بهره برداری سمفاست، هنوز تقسیم پول اتفاق نیفتاده است. البته این جزو امکاناتی است که سمفا دارد و سازمان سینمایی به فراخور زمان می‌تواند این موضوع را اعمال کند. البته من تصور می‌کنم این قضیه به انضباط مالی سینمای کشور کمک می‌کند چون همواره مناسبات مالی پخش‌کنندگان و سینماداران جزو عارضه‌هایی بوده که نظم مالی را دچار اختلال می‌کرده است.

اقتصاد سینمای ایران هیچ نسبتی با خودش ندارد!

وی ادامه داد: تصور می‌کنم با شیوه‌ای که ایجاد شده، مجموعه‌های مختلفی می‌توانند بلیت‌ها را بفروشند که این موضوع به تراکنش‌ها کمک می‌کند. به هر حال به تعداد سامانه‌هایی که سازمان‌های فروش تلقی می‌شوند، اتاق فکرها، تیم‌های مارکتینگ و برنامه‌ریزی وجود دارد و همه آنها اگر خوب مدیریت شوند یک هم افزایی در سینمای ایران ایجاد می‌کنند که باعث بزرگ شدن ظرف سینمای ما می‌شوند. همه کسانی که در حوزه سینما کار می‌کنند می‌دانند که اقتصاد سینمای ایران هیچ نسبتی با خودش ندارد. اگر سازه‌ها و ملک‌های سینمای ایران را ارزش گذاری کنید متوجه می‌شوید که نسبتی با فروش سینمای ایران ندارد. در نتیجه آمدن مجموعه‌های متعدد فروش بلیت کمک می‌کند این سبد فروش تراکنش بیشتری داشته باشد و مدام بزرگ‌تر و تولیدات بهتر شود.

علی سرتیپی سهامدار «ایران‌تیک» نیست

خباز درباره حرف و حدیث‌های مطرح شده درباره انتساب سامانه ایران‌تیک به علی سرتیپی و نقش پشت‌پرده او در راه‌اندازی سامانه سمفا در تعامل اقتصادی با سازمان سینمایی بیان کرد: سمفا اساساً سامانه‌ای است که در اختیار سازمان سینمایی است و هیچ مجموعه حقیقی و حقوقی نمی‌تواند مالکیت آن را داشته باشد. آقای سرتیپی از دوستان من است و در ایران‌تیک بیشتر نسبت معنوی دارد و در جمع سهامداران ایران تیک حضور ندارد. ایشان مالکیت مستقیم با این مجموعه ندارند.

وی درباره اینکه مالکیت غیرمستقیم علی سرتیپی در ایران تیک به چه نحو است هم توضیح داد: مجموعه شرکت‌هایی که در ایران‌تیک بارگذاری شده‌اند، روشن هستند. سرتیپی هم به صورت چند لایه آن طرف‌تر شرکت‌های وابسته‌ای دارد که در بخش توسعه، سرمایه‌گذاری کرده‌اند. بنابراین آقای سرتیپی به صورت مستقیم سهامدار ایران تیک نیست.